

MEGEMLÉKEZÉS DR. ZÁDOR MIHÁLYRÓL

(1929–2003)

A Műegyetem (a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem) Építészettörténeti és Műemléki Tanszékének a háború utáni években még fiatal, később munkásságukkal a tudományterület jelentőssé vált generációjából ismét távozott egy személyiség.

2003. február 3-án, életének 74. esztendejében elhunyt Dr. Zádor Mihály professzor emeritus, az MTA doktora. Diplomázás után azonnal bekerült az egyetemi tanszékre, s a sokéves, történeti korszakok szerinti tagozódásnak megfelelően a középkor építészettörténetének stúdiumaival (kutatás – oktatás) foglalkozott. Oktatói minőségben igen korán elérte a docensi fokozatot, a középkori ornamentika tárgyából írta doktori disszertációját.

A hazai műemlékvédelem kezdetei, sikerei, elmélete és gyakorlata egyaránt az Építészettörténeti Tanszék munkássága alapján bontakozott ki a XX. század hetvenes éveitől. Ekkortájt a világ fejlettebb országaiban a műemlék restaurálás szakosított formái kibontakozóban voltak. Zádor Mihály minden figyelme ebbe az irányba fordult. A Műemlékvédelem c. tárgy, majd a Műemlékvédelmi Szakmérnöki Szak létrehozásával – később egy anyagvizsgálati labor is társult a programhoz – megkezdődött Magyarországon is a posztgraduális specializáció lehetősége. Gyakorló műemlék-helyreállítóként a budapesti Mátyás-templomon, pátriájában, a kaposzentjakabi bencés apátság romterületén, a szennai és kőröshegyi rk. templomokon dolgozott. Elévülhetetlen érdeme a műemlékvédelmi posztgraduális képzés elindítása és haláláig, negyed századon keresztül történő fenntartása. A műemlékvédelmi képzésben eredményeket ért el a határon túli magyar szakemberek 1990 utáni képzésében és felzárkóztatásában is. Így több generáció szakmérnöki diplomás vallja tanárának.

Kiterjedt közéleti tevékenysége is ismert. Itthon és külföldön a műemlékvédelem, a műemlékvédők képzése és a műemlékek korszerű módszerei tekintetében elismert, nemzetközi hírű kutató volt. A magyar ICOMOS alapító tagja, a szervezet Nemzetközi Oktatási Bizottságának elnöke, a Magyar Nemzeti Bizottság veze-

tőségének tagja és a tudományművelés egyik nemzetközi szervezetének, a Σxi Scientific Research Society Magyar Tagozatának alelnöke is volt. 2002-ben a Krakkói Egyetem díszdoktorává avatta.

Betegsége hosszan tartó és alattomos volt, amit nagy önuralommal, állóképességgel és emelkedett humorral viselt el. Hívei és tanítványai tisztelettel őrzik emlékét.

Dr. Istvánfi Gyula
egyetemi tanár